

успокоена. Постлаха ѝ постелка прѣдъ огнь-тъ, и скоро тѣ потъна въ тяжкъ снѣ заедно съ дѣте-то си, коіе-то ся бѣ уморило не по малко отъ майка си, и заспа на грѣди-ти и майка му нерачи да го отлѣчи отъ себе си и ся вспротиви на Госпожѣ-тъ, коіа-то искаше да му постели на друго мѣсто, и въ снѣ-тъ си тѣ не го пуцаше отъ грѣди-тъ си и го бѣ обвиня съ рѣдѣ-тъ си, като че искаше да го забраня да не бы да го земѣтъ.

Г-нь и Г-жіа Бердѣ вѣздохъ си пакъ въ стаѣ-тъ гдѣ-то, може да ся покаже дивно, ни іеднѣ отъ тѣхъ непапомни предъидущій-тъ разговоръ.

Г-жіа Бердѣ залови ся за работѣ та си, а Г. Бердѣ прѣсторися че чете вѣстникъ-тъ.

— Чюдѣ ся коіа іе таіа жена и отъ кадѣ иде тѣа каза най напоконъ Г. Бердѣ като остави на страна вѣстникъ-тъ.

— Кога ся събуди тѣа и дойде малко въ себе си видѣ щемъ отговори Г-жіа Бердѣ.

— Знаіеш ли жено що ше кажѣ, рече Г. бердѣ като поразмысли малко врѣзъ вѣстникъ-тъ си.

— Кажѣ да видимъ!

— Неможе тѣа да облѣче нѣкожъ отъ твои-ти дрехы, да ся по-наддаде, или нѣкакъ да ся прѣправи тѣа ся види да іе поголѣма отъ тебе.

— Усмѣшка ся поіави на лице-то Г-жи Бердѣ кога тѣа отговори, видѣ щемъ.

Пакъ млѣзавіе, и Г Бердѣ пакъ го прѣкъсна.....

— Знаіеш ли жено?

— Що ше кажеш още?

— Знаіеш ли тамъ има іеднѣ китайчѣна дрѣха, съ кожѣ-то ты тѣкмишь да мя покрывашъ, кога лѣгамъ подирь облѣда да спѣ, ты можеш да іѣ дадеш ѣей, тѣа нѣма облѣкло.

Въ това сѣщо время Дина ся посочи на врата-та и каза че жена-та ся іе събудила и желаіе да види Госпожѣ-тъ.

Г-нь и Г-жіа Бердѣ излѣдохъ въ готварицѣ-тъ и двѣ-ти по голѣми дѣчѣца подирѣхъ гы а малкы-ти вѣче бѣхъ лѣгнали да спѣтъ въ постелка-тъ.

Жена-та бѣ ся издигнала и седіаше на столче предъ огнь-тъ и ся бѣ загледала на пламѣкъ-тъ съ голѣмо спокойствіе и жялость, нѣ съвсѣмъ отлично отъ полудѣ-тъ съ кожѣ-то бѣ тѣа распатела кога дойде.

— Ты си мя выкала, каза Г-жіа Бердѣ съ сладѣкъ гласъ. Надѣж ся че си по добрѣ сега, горка-та женица.

Дѣбока іедна въздышка бѣ отговоръ-тъ. Нѣ тѣа издигна тѣмни-ти си очи и гы мѣгна на Госпожіа-тъ съ такѣ дѣбока жялость и молѣ гдѣ-то на Госпожѣ-тъ очи-ти і ся налѣхъ съ слѣзи.

— Ты нѣма що ся боишь тука, мы смы тука приіатели, горка-та жена! Кажѣ ми отъ кадѣ си дошла и какво нам ѣреніе имашъ? попыта іѣ